

متن پرسش

با عرض سلام و ادب: جوانی ۱۹ ساله هستم که الحمدلله توفیق بوده مشغول فعالیت های فرهنگی و طلبگی می باشم. بنده از کودکی عواطف خود را بروز می دادم و روحیه احساسی زیادی داشتم به شدت به دوستان و برادران دینی خودم عشق می ورزم و آنها را از صمیم قلبم دوست دارم اما راستش مدتی هست در شک و عذاب وجدان قرار دارم از طرفی نمی دانم آیا این موضوع هم جز مواردی هست که باید با نفسم مبارزه کنم و خودم را از ابراز محبت منع کنم؟ از طرف دیگر می ترسم ابراز محبت هایم خدایی نکرده از روی نفس و شهوت بوده باشد و مثلاً هر بار که دوستان خود را در آغوش می گیرم مرتکب فعل حرام شده باشم و اثر و صور جهنمی در نفس خودم ایجاد کرده باشم به شدت این موضوع مرا اذیت می کند. لطفاً مرا راهنمایی کنید چطور تشخیص بدهم و بفرمایید اگر کار اشتباهی انجام می دادم چطور اثرات آن را از بین ببرم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بالاخره محبت به مؤمنین از الطاف الهی است ولی باید سعی کرد در این امور، افراط نکنیم تا واهمه به میان آید و مسیر ورود شیطان را هموار کند و به همین جهت ما را توصیه به تقوا می کنند به معنای آن که احساسات خود را کنترل کنیم تا از مرز تعادل خارج نشویم. موفق باشید